

צל"ש

דוגמה ערבית לעיברית

● לאנטואן שמאס, מפקח המחלקה הערבית בטלוויזיה, עבור התוכנית הראי... שונה של מגירות, מגוון תרבותי דו-שבועי. מזה שנים רבות נאבקת הטלוויזיה בר עברית בנושא הקרוי מגוון תרבותי, וזכורים ניסיונותיהם של יעקוב בן-הר"ר צל ורם עברון במסגרת התוכנית קל עם ז"ל, וכן הכתבות שאותן מנסים "לדחוף" לצופים מדי פעם בפעם בדרך האחורית בהשבוע יומן אירועים. שמאס הצליח להביא מגוון ללא יומר רות, עשוי היטב, ושנמשך 20 דקות בלבד. הוא הצליח לדחוס בו סיפור מעניין על הארוט הדבליאן, צייר מינור-הארמנים, ראיון עם הפרופסור ששון סומר וסיוור מהיר, אך מעניין, במספר תערוכות.

הטלוויזיה היטיבה לעשות כשנתנה ל- תוכנית תירגום לעיברית.

צל"ג

במה למטורפים

● לעורך השבוע, רם עברון, על כי כלל בגליון האחרון של יומנו ראיון ענק עם יורשו של ג'ו מקקארתי, איש הימין הקיצוני-קיצוני בארצות-הברית, הר אדמירל אלמו זמוואלט, מי שהיה מפקד חיל-הים האמריקאי, שלעומתו גם מנחם בגין הוא קומננט. זמוואלט ידוע כשר טה שאפתני, המבקש לבנות לעצמו קאר יירה פוליטית על תשתית של דמוגיה מילחמתית פרועה, כשהוא עולה אף על דניאל ("פאט") מוינהאן והנרי ג'אקסון. בראיון עם אלני ניסן, אדם בעל אופי מני קיצוני גם הוא, התקיי בצורה פרועה, פסי- כופאתית כימעט, את הנשיא ג'ראלד פורד

כיום של אירופה והפגין ידענות מפליגה, שלא כללה למרבה הצער ידיעת שמותיהם של נושאי-הכתר. כך הזכיר פעמיים את בית "גארימאלדי", מישפחת הנטיך של מונאקו. השם האמיתי הוא, כמוכן, גריי מאלדי (גימ"ל דגושה) — דבר הידוע לכל מי שקרא אי-פעם את השם בכתיב לועזי.

מאחרי המסך

טלחורס

שוב נפתחה עונת הנסיעות על חשבון הציבור של עובדי ופקידי רשות השידור והטלוויזיה. סמנכ"ל רשות השידור, והאיש האחראי על התקציב, שלמה עבארי, נכנס בר קושי לתפקידו, וכבר הוא נוסע לסוור סביב העולם. כדי שלא יהיה לו משעמם,

דובר עמירב

מצנזורה לצנזורה

מצטרף אליו חבר הוועדה-המנהל של הרשות, אריאל ויינשטיין. עוד אלה מתכננים את נסיעתם, וללונדון, יצאו שניים אחרים לכינוס עורכי-החדשות של האי-בי-יו. — מנהל החדשות בע"ב רית, דן שילון, והמקביל לו בחדשות בערבית, יוסף בראל. במלה-התעופה לוד הם יכלו לפגוש במנהל המחלקה הכלכלית של הרשות, ישראל דורי, כאשר חזר מטיוול על חשבון הרשות. היועץ המיטפטי של הרשות, נתן כהן, עורך בימים אלה את אחת מנסיעותיו הר דרישנות לחוץ-לארץ על חשבון הרשות, ואילו המנהל המיטפטי של הרשות, של מזה גל, קיבל, נוסף על פיצויי-פיטורין, גם נסיעה בת שלושה חודשים לגרמניה, על חשבון הרשות. ועוד — הכיס נטוי.

ומשיכים לבזבו כסף

לפני כחצי-שנה פוטרו שתיים מעורות ההפקה הטובות והוותיקות בטלוויזיה, ענת גדר ושולמית (שוליי) אשל. הנימוק הרישמי: צימצום בתקציב. אולם לפי חות לגבי אחת מהן, אשל, היתה הסיבה ברורה. אחרי שהפיקה את אחת התוכניות הטובות בטלוויזיה, על ההפלות, הת רכזה אשל בהפקת מוקד, יחד עם שימרון טפלר. כאשר הודע טפלר, בעיקבות ריב עם חיים יבין ודן שילון, הגיע גם תורה של אשל. לשתיים הובטח כי כאשר תצטרך הטל- וויזיה לעורות-הפקה, הן תיקראנה לחזור. בשבועות האחרונים מפרסמת רשות-השידור מודעות, הקוראות למועמדים ול- מועמדות לקורס עזרייה-הפקה. עוד לפני שהחליטו לקורס, נזכרו בגלר ובאשל, ורצו להחזיר אותן, תחת שישקיעו אלפים רבים של לירות בהכנת עורות-הפקה חד- שות ובלתי-מנוסות. אולם האחראית על עורות ההפקה, לאה פילצ'ר, הטילה וטו על רעיון זה, וגרמה בכך להוצאה הכספית שבעריכת הקורס. בינתיים ממשיכה אשל, לפחות, לקבל

מפוטרת אשל

ממשכורת לחאלטורה

ואת הנרי קסינג'ר, ובעקיפין את יצחק רבין. העובדה שאנשים מסוגם של זמוואלט, מוינהאן ושות' יכולים לזכות בשעות ארוכות של שידור בטלוויזיה הישראלית, להשמעת דיעות הימין-המטרף האמריקאי, בעוד שמדינאים והוגי-דיעות אמריקאיים רציניים אינם נשמעים כלל, מלמדת משהו על הרוח הנושבת בכלייה-התקשורת העיקרית של ישראל. היא מלמדת משהו גם על כושר-האבחנה של רם עברון, שהוא בן- בית בענייני-תרבות, אך שמוטב שלא יסתבך בעניינים פוליטיים, הורים לתחום התמחותו. ● לכתב צבי גרון, שקרא באותה מהדורת השבוע כתבה יומרנית על המל-

קריין פירסט מרצף לחדשות

קרייני-חדשות חדשים

שינויים אחדים עומדים להתחולל בי- חודשים הקרובים בהגשת מהדורות הבט. מספר הפעמים בשבוע, שבהן יגיש חיים יבין את מבט, יצומצם, ועתה מחפשים קריינים נוספים למחלקת החדשות. אחת התוכניות היא לצרף לחדשות את קריין- הרצף הוותיק, אורי פירסט, שהוא גיסה של הקריינית רליה מזור. בינתיים סיי רב פירסט לקבל עליו תפקיד זה, שידרוש ממנו זמן רב יותר בטלוויזיה, ויפריע לי- עיסוקיו האחרים. בזמנו סירבה גם מזור להשתלב במחלקת-החדשות. חידוש נוסף יהיה בהצבתה של כרמית גיא במרכז השולחן. גיא, הקוראת חד- שות כבר תקופה ארוכה, הסתפקה עד כה בהגשת-מישנה, או בהגשת המהדורה הר מאוחרת. עתה קיימת נטייה למסור לה את ההגשה הראשית.

על הגל

מפקד גלי-צה"ל פורש

שמועות עקשניות טוענות כאילו מפקד גלי צה"ל, מרדכי (מוטקה) נאיר, עומד לפרוש מתפקידו ומתחננה בכלל. נאור עצמו מכחיש שמועות אלה, אם כי הוא יודע לספר כי הן הגיעו גם לאורי גיו. בינתיים נערכים בגלי צה"ל לקראת הר מאבק על תפקיד מפקד-התחנה, אם אמנם יעזוב נאור. לעובדי-התחנה ברור כי פרי- שתו תהיה הודמנות לשליטנות-הצבא לי- הושיב איש-צבא ותיק בתפקיד זה — ויש אף היודעים לנקוב בשמו המפורש — כדי שלצה"ל יהיה פיקוח רב יותר על תחנת-השידור שלו. העובדים רואים את מינויו של סגנו של נאור, עורך גלי צה"ל צבי שפירא, כמינוי הטיבעי ביותר, ועומדים להיאבק על כך ששפירא אכן יקבל את התפקיד, אם וכאשר יפרוש נאור.

מפקד נאיר

מגלי-צה"ל הביתה

שכר מהטלוויזיה. היא עוסקת, כפרי-לאנס, בתחקירים ובכתיבת תסריטים עבור תוכי- ניות שונות, ביניהן תוכנית-הילדים שקט משדרים.

צנזורה על הערבית

נראה כי קשה לשנות הרגלים ישנים וסידרי-עבודה מגונים ברשות השידור, אפילו כאשר מורמים דם צעיר. כאשר נכנס לתפקידו, לפני חודשים אחדים, הדובר החדש של הרשות, משה עמירב, תחת הדבר הוותיק ארי אבי- נר, הבטיח עמירב כי הוא יפתח תקופה חדשה: הכל יהיה פתוח לעיתונאים, לא יוסתר מידע, ולא תהיה צנזורה פנימית של הרשות על החומר הנמסר לעיתונאים. אולם הבטחות לחוד — ומעשים לחוד. לישכת-הדובר עברה אומנם למישרדים מרווחים יותר, וצוות העובדים נופת, אך השיטה נשארה בעינה. כאשר החלה המיטרה לחקור את מעי שיו של המפיק יוסף בן-ישראל, הודיע הדובר כי העניין הוא בגדר סוביידיצה, וסירב למסור חומר. החומר זרם בלאורי הכי לעיתונות, ושתיקתו של הדובר הויקה רק בן-ישראל עצמו. עתה החליט הדובר כי הוא מוכן לספק תמונות של קריינות-הרצף והעובדות האחרות במחלקה הערבית רק אם העיתוי- נאים יפרטו בפניו, לפני קבלת התמונות, מה בדיוק הם עומדים לכתוב, ויתחייבו שלא לכתוב כל דבר אחר. נראה כי אפשר להחזיר את הדוברות לארי אבנר, הממשיך לקבל משכורת מר- רשות-השידור, ולחסוך על-ידי כך את משכורתו של עמירב ושל הצוות הנוסף שהוא הביא עימו.

בו-חור ויהודית

מתחילת המאה

נראה כי הצער הגדול, על הורדתה בקי- רוב של תוכניתם של יצחק ("איציק") קיל ואורי זוהר, זה הסוד שלי, יימהל בשימחה, כאשר יתחילו לשרר את הסידרה החדשה שתבוא במקום זו. במשך 13 שבועות תביא הטלוויזיה, החל באוקטובר, סידרה של תוכניות על 20 השנים הראשונות של הקולנוע. 13 שבו- עות אלה יהיו פסטיבל לשיחורי הסרט הר טוב האמיתי, מין סינמטק פרטי של הטל- וויזיה. בין הסרטים שיוקרנו בפסטיבל זה יהיה הסרט בן-חור — לא החדש יותר, עם איילנה ערן, אלא זה של סידני אור- קוט משנת 1907; הסרט האיטלקי מר- שנת 1915 נפילת טרויה; ספארטאקוס, בגריסה הראשונה משנת 1913; קוו וא- דים של אנריקי קואצונה משנת 1912; יהודית — לא זו של פרמינג'ר אלא משנת 1913, ולילות קאביריה — הסרט האיטלקי משנת 1914. מעניין שרק עתה נזכרה רשות-השידור לרכוש סידרה זו (שהוצעה לה לקניה- כבר לפני שנים אחדות), אשר מחירה זול יותר מסירטי הפעולה והמתח שבהן היא משופעת.